

## ÎN C H E I E R E

13 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:  
Președintele ședinței  
Judecătorii:

Svetlana Novac  
Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Veringă Diana,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Veringă Diana împotriva Ministerului Apărării privind asigurarea cu spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 septembrie 2013, fiind emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

a c o n s t a t a t:

La 14.12.2012, reclamantul Veringă Diana a înaintat acțiune împotriva Ministerului Apărării, solicitând recunoașterea ilegalității refuzului pârâtului de a acorda spațiu locativ și a fi obligat să-i acorde apartament cu două odăi în mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că începând cu anul 2001 și până în prezent satisface serviciul militar prin contract în cadrul Ministerului Apărării, iar la 28.12.2007 a fost luat la evidență pentru acordarea spațiului locativ.

A menționat, că s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Apărării privind acordarea spațiului locativ, care a fost refuzată, motiv pentru care s-a adresat în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17.09.2013, a fost admisă acțiunea integral. A fost recunoscut ilegal refuzul Ministerului Apărării, nr.70/1355 din 11.12.2012, cu obligarea pârâtului de a acorda lui Veringă Diana spațiu locativ conform legislației – apartament cu două odăi.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.02.2014, a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării, casată hotărârea primei instanțe din 17.09.2013, fiind emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20.06.2014, Veringă Diana a declarat recurs în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea copiei deciziei instanței de apel pentru cunoștință este datată cu 26.05.2014, recurentul recepționând-o la 27.05.2014 (f.d.222), prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 06.02.2014 și menținerea hotărârii primei instanțe din 17.09.2013.

În motivarea recursului a invocat că prin decizia instanței de apel au fost încălcate normele de drept material, referindu-se la următoarele norme de drept, art.art: 21 din Legea privind statutul militarilor, nr.162 din 22.07.2005 (în redacția precedentă); 6 alin.(1), 267 din Codul Civil; 32, 37, 42 din Codul cu privire la locuințe, Hotărârile de Guvern nr.91 din 13.02.2012 și nr.873 din 20.11.2012, cu privire la parteneriatul public-privat pentru construcția de locuințe și obiective de menire social-culturală; 3 și 16 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ.

**Examinând temeiurile recursului** în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veringă Diana este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Veringă Diana, precum că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Veringă Diana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Veringă Diana, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Veringă Diana privind asigurarea cu spațiu locativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală